

Onko myös vammaisille ja osatyökykyisille nuorille jatkuvan oppimisen mahdollisuus?

Musiikkia

Tervetuloa uuteen Vates säätiön Vates välittää -podcast jaksoon. Minä olen **Kati Savela-Vilmari** ja haastateltavana ja keskustelukaverinani on tänään Vatesin kehittämisspäällikkö **Kaija Ray**. Tervetuloa.

Kaija Ray: Kiitoksia.

Kati Savela-Vilmari:

Kaijalla on tittelissäkin tällaisena lisämääränä osaamisen kehittäminen. Se on tietysti tosi iso kokonaisuus ja myös tänään me tulemme käsittelemään aika laajaa aihealuetta osaamisen kehittämisen ympärillä.

Suomessa on menossa monenlaisia uudistuksia ja ohjelmia, Joissa osaamisen kehittäminen, jatkuva osaaminen ja erilaiset kouluttautumismahdollisuudet on keskiössä. Osassa niistä on hyvin jo huomioitu Vatesin kohderyhmät eli osatyökykyiset ja vammaiset henkilöt. Kaikissa ei välttämättä ole niin suoraan huomioitu sitä ja Vatesilla on sitten tavoitteena pitää yllä sitä, että myös nämä henkilöt pääsisivät osaksi näitä uudistuksia ja kehittämistä eli **käydään vähän läpi nyt mitä kaikkea on menossa ja pureudutaan sitten vähän tarkemmin näihin uudistuksiin ja kokonaisuuksiin asia kerran.**

Kaija Ray:

Tällä hetkellä tosiaan on, jos työllisyydessäkin on paljon uudistuksia meneillään, niin sama koskee oppilaitos/ koulutus maailmaa. Eikä se mikään ihme olekaan. Kyllähän nämä liittyvät tiiviisti toinen toisiinsa ja menevät limittäin ja tässä on myöskin hallintotasolla, ministeriöiden tasoilla niin paljon uuttakin yhteistyötä syntynyt.

Jos ajattelee Vatesiin kannalta ja vammaisten ja osatyökykyisten kannalta niin kaikki tietysti lähtee ihan YKN vammaissopimuksesta asti liikkeelle ja sieltä artiklasta 24 eli koulutus ja sieltä ajatus, että vammaisilla osatyökykyisillä pitää olla yhdenvertaiset mahdollisuudet päästä eri koulutusmuotojen pariin.

Mutta nyt on tosiaan se tilanne, että koska näitä uudistuksia on niin paljon, niin on ollut tarpeen pitkänsä tarkemmin seurata sitä, että onko tämä toteutumassa ja mihin se huomio mahdollisesti kiinnittyy? Se tässä on hyvä, että näitä uudistuksia tehdään sekä toisella asteella että korkeakoulutasolla. Eli tähän niin kun työikäisiin ja tuleviin työikäisiin keskittyen, mikä tietysti on se Vatesin fokus.

Se on myöskin todettavissa, että kaikki ei aina onnistu ihan kerralla. Koska niin paljon on meneillään, niin paljon joudutaan tekemään ja on jouduttukin tekemään korjausliikkeitä, ja kaikki lakimuutoksia ei olla saatu ihan täysin menemään maaliin yhdellä kerralla. Mutta onneksi sitten myös näitä korjauksia voidaan tehdä.

Sitten jos ajattelee vielä ihan pisimmillään tavoitetta, niin niin kaikkihan liittyy siihen, että tukea tarvitsevien pitäisi löytää paikkansa työmarkkinoilla. Monilla aloilla on tällä hetkellä työvoimapula. Voivatko vammaiset ja työkykyiset jotenkin tätä paikata ja sillä tavallaan helpottaa tilannetta tai tätä monessa paikassa puhuttua kohtaanto-ongelmaa. Ja sitten ennen kaikkea vielä tämä työelämän tulevaisuus. Millaisille työmarkkinoille me olemme vammaisia ja osatyökykyisiä viemässä ja miten turvataan se, että heillä on sellaista osaamista, jotta he myöskin sinne työmarkkinoille pääsevät ja siellä pysyvät.

Kati Savela-Vilmari:

Paljon isoja kysymyksiä ja isoja asioita ja varmaan tosiaan niihin täytyy yrittää löytää ratkaisuja pieni osa kerrallaan. Mistä haluaisit aloittaa tänään? Mikä olisi se ensimmäinen, ei ehkä tärkein, mutta ensimmäinen asia mistä voitaisiin puhua.

Kaija Ray:

No varmaan julkisuudessa on kaikkein eniten puhuttu tästä oppivelvollisuuden pidentämisestä ja siinä on jo tietyt muutokset tehty ja lausunnot siihen annettu ja ja sitä on pikkaisen korjattu. Se on ehkä jo semmoinen aika hyvin läpi mennyt asia. Ehkä enemmän sitten vaikuttaa tukea tarvitseviin opiskelijoihin jatkossa tämä niin kutsuttu TUVA, mikä on alkamassa nyt syksyllä 2022.

Se on järjestelmä, joka yhdistää entisen niin sanotun kymppiluokan lukioon valmentavan koulutuksen sekä VALMAN eli tutkintoon valmentavan koulutuksen. Eli tästä ehkä itse henkilökohtaisesti haluan tietää ja pysyä kärryillä jatkossakin, että tuoko se uusia mahdollisuuksia uusia kouluttautumisreittejä vammaisille osatyökykyisille nuorille erityisesti lukioon pääsyn kannalta ja sitä myöten sitten reitti korkeakoulutuksiin.

Korkeakouluissa muutoin on meneillään uudistus ja siellä tehdään parhaillaan korkeakoulujen saavutettavuussuunnitelmaa. Eli miten opinnot laajassa mielessä saavutettavasti on saatavissa tälle kohderyhmälle ja mitä uusia vaihtoehtoja siellä sitten tulisi?

Ja sitten tämmöisenä yksi konkreettisenä asiana, kun on meneillään työllisyyden kuntakoikeilu, niin siellä on myöskin oppilaitoksille myönnetty tämmöistä erillisrahoitusta tämän paikallisen yhteistyön kehittämiseen. Tätä pidän myös aika merkittävänä.

Kun työllisyyspalvelut on siirtymässä kunnille tässä kohtapuoliin parin vuoden päästä niin tämä työ tuo myöskin uusia yhteistyön paikkoja ja varmasti vaikuttaa suuresti siihen, että miten opiskelu koulutus, työllisyys ja työllistymisen tuki voisi lähentyä toisiinsa vielä enemmän kuin mitä tähän mennessä on mielletty.

Kati Savela-Vilmari:

Tästä erillisrahoituksesta oppilaitoksille. Niin oliko niin, että ne heillä on siis myönnetty sitä ja heillä on jo oikeus käyttää sitä ja he ainakin alkaneet sitä käyttää.

Kaija Ray:

Kyllä, 20 miljoonaa euroa on opetus ja kulttuuriministeriö myöntänyt eri puolille Suomea. Siellä on muutama 10 paikallista hanketta tällä hetkellä meneillään, mitkä nimenomaan liittyvät tähän niin kun oppioppilaitosten ja kuntakoikeilupaikkojen paikallisiin kehittämissovelluksiin.

Kati Savela-Vilmari:

Tuleeko mieleesi jotain? Onko sinulla tiedossa minkälaisia, minkä tyyppisiä hankkeita siellä on?

Kaija Ray:

Koska ne ovat vielä kesken, niin ne on aika ehkä yleisellä tasolla aika monikin niistä hankkeista kuvattu, että mikä niissä on tavoite. Mutta yhtä kaikki kyllä ne kaikki tähän samaan tavoitteeseen tähtää, että oppilaitoksesta valmistuttaisiin ja sitä kautta sitten voitaisiin työllistyä. Ja nimenomaan katsotaan sitä hyvin paikallisesta näkökulmasta, että ne rahat aina yhdelle tietylle oppilaitokselle myönnetty ja suhteessa tiettyyn kuntakokeilun paikkakuntaan.

Kati Savela-Vilmari:

Kiitos tästä. Entä sitten? Mennäänkö seuraaviin kokonaisuuksiin, mitä vielä on meneillään?

Kaija Ray:

Tuossa mainitsin tuon vammaissopimuksen artiklan, että yksi semmoinen iso valtakunnallinen linjaus paperi, mikä tuli jokin aika sitten, on tämä koulutuspoliittinen selonteko. Se tietysti linjaa tätä koko koulutusjärjestelmää, mikä Suomessa on ja mitä tarpeita siellä on. Tähän kohtaanto-ongelmaan ja näihin työvoimapula-asioihin liittyen, että sieltä ei ehkä niinkään suoraan näy meidän kohderyhmämme, eikä se ehkä välttämättä sitten niin oleellista olekaan. Tärkeämpää on ehkä juuri sitten nämä käytännön sovellukset, että se suurin ongelma ehkä tähän mennessä on ollut se, että vammaiset ja osatyökykyiset näissä erilaisissa linjauksissa niputetaan yhdeksi isoksi ryhmäksi.

Puhutaan aliedustetuista ryhmistä tai puhutaan marginaaliryhmistä ja silloin sieltä on hyvin vaikea erottaa sitä, mitä kukin ryhmä itselleen todellakin käytännössä tarvitsisi. Mistä hyötyisi eniten? Mitkä ratkaisut olisivat sopivimpia? Tämä on ehkä semmoinen isoin asia, mihin aina ajoittain joutuu puuttumaan, että tätä pitää täsmentää ja tämä ei kerro vielä tarpeeksi. Ja ehkä tässä koulutus poliittisessa selonteossa se näkyy jo kaikkein eniten.

Ehkä tämä jatkuvan oppimisen -ohjelma, mikä on meneillään OKM:n ja TEMin yhteistyönä tällä hetkellä, niin se on jotenkin, ajattelisin, semmoinen selkeästi konkreettisin, ja mihin myöskin kannattaa eniten yrittää vaikuttaa ja päästä siihen kehittämistyöhön mukaan, koska se on jo itsessään tosi iso kokonaisuus.

Siellä on paljon eri osahankkeita paljon eri toimenpiteitä, että jos ajatellaan ihan sitä otsikkoa - jatkuva oppiminen - niin pääsevätkö vammaiset ja osatyökykyiset nuoret ja aikuiset osaksi tätä ilosanomaa. Vai ajatellaanko, että se on vaan suunnattu sellaisille henkilöille, jotka muutenkin paljon kouluttavat itseään ja työpaikoille, jotka on esimerkiksi tietyillä toimialoilla, missä mennään muutenkin nopeasti eteenpäin. Mikä paikka sitten löytyisi tälle meidän kohderyhmälle myös sen osalta?

Kati Savela-Vilmari:

Jatkuvan oppimisen kokonaisuus ja sen uudistaminen on kanssa jonkin aikaa ollut menossa, ja sitä olet seurannut tiiviisti ja ollut mukanaakin siinä vaikuttamassa. Onko nyt tällä hetkellä siinä nähtävissä jotain lupaavia asioita? Miten Vatesin ja muidenkin järjestöjen kohderyhmät, vammaiset osatyökykyiset pitkäaikaissairaat henkilöt tai henkilöt, joilla muuten on vaikeuksia työllistyä, miten heidät siinä huomioidaan tai voitaisiin huomioida? Onko jotain konkreettisia asioita siellä jo tuotu esiin?

Kaija Ray:

Jos ajattelee niitten henkilöiden näkökulmasta, ketkä on jo työelämässä, niin sieltä saattaa tulla mahdollisuuksia tämän juuri perustetun *Jatkuvan oppimisen ja työllisyyden palvelukeskuksen* kautta.

Se on sinänsä pieni organisaatio ja sille on ladattu paljon odotuksia, mutta toisaalta kun heidän pitäisi nimenomaan edistää työkäisten osaamisen kehittämistä ja sitä osaavan työvoiman saatavuutta, niin on oltu jo heihin yhteydessä ja kysytty mahdollisuuksia, miten meidän kohderyhmämme voisivat tässä olla mukana, tuleeko sieltä esimerkiksi sellaisia rahoitusratkaisuja, joita tässä voisi hyödyntää, lähinnä tulee mieleen osaamistarpeiden ennakointi. Palvelukeskuksen ihan ydintehtäviä on, että tiedettäisiin mahdollisimman hyvin, millaista osaamista missäkin tarvitaan myös maantieteellisesti ja mitä siellä on tulossa eli mihin osaamistarpeet on menossa. Sieltä saattaisi löytyä tosi paljon semmoista täsmäosaamista, joka kun ratkaista montakin ongelmaa, mihin tällä hetkellä yritetään hakea vastausta. Mutta ehkä varmaan kaikkein eniten, mitä on jatkossa tässä meidän kentällä, saattaa herättää sitä keskustelua on digitaalinen palvelukokonaisuus.

Digitaalisuus on vähän montaa mielipidettä herättävä asia. Toisaalta tuodaan tätä esille, että digitaalisuus ei sovi kaikille. Pitää olla niitä kasvokkain tapahtuvia palveluja ja tukimuotoja myös tähän koulutukseen liittyen, mutta sitten taas on monta vamma- ja sairausryhmää, jotka nimenomaan on hyötynyt todella paljon ja hyötty vielä enemmän jatkossa näistä digitaalisista ratkaisuista ja silloin puhun nimenomaan digitaalisista apuvälineistä.

Ja tämä on varmaan niin, että nämä molemmat puolet on jälleen sellaisia asioita mitä kumpaakin pitää Vatesin organisaationa pitää esillä ja pitää siitä puhetta, että tässä on nämä molemmat puolet olemassa ja niiden pitäisi ennen kaikkea täydentää toisiaan eikä niin että jotain viedään eteenpäin sen toisen kustannuksella, siis että jos kaikki muuttuu digitaaliseksi niin ne, kenelle se ei sovellu, jäisivät jotenkin vielä enemmän sitten syrjään ja jälkeen tästä kehityksestä.

Kati Savela-Vilmari:

Vatesin korkeakoulun harjoittelija **Emma Turunen** kysyi Ammattiopiston Liven opiskelija **Vilma Bergiltä**, ovatko digitaaliset apuvälineet tälle tuttuja?

Emma Turunen:

Oletko käyttänyt jotain digitaalisia apuvälineitä tai tunnetko sellaisia?

Vilma Berg:

Joo, tunnen ja käytänkin. Siis mulla on laajennettu lukihäiriö niin mulla on tietokoneella, että me tehdään jotain tietokonehommia, niin se puhuu mulle kaikki tekstit ja lukee mulle kaikki tekstit. Kun mä kyselin, että onko sellaisia apuvälineitä koulun lissensillä, niin oli.

Emma Turunen: Tosi kiva.

Kati Savela-Vilmari:

Seuraavaksi Kaija Ray kysyy Ammattiopisto Luovin työelämäasiantuntija **Jari Keisulta** muun muassa, että **mitä tukea ja etuuksia opiskelija voi saada opintojen aikana ja mitä tukea töihin siirtyessä.**

Kaija Ray:

Toinen kokonaisuus tähän jatkuvan oppimisen ohjelmaan on etuusjärjestelmän kehittäminen. Opintojen aikana on mahdollisuus saada tiettyjä etuuksia ja tukia ja sitten taas toisaalta, että mitä sieltä mahdollisesti jää pois tai tulee uutta tai tarvitaan kun opiskelija on siirtymässä töihin.

Jari Keisu:

Työelämään siirtymiseen liittyen niin, meillä nyt on reilun vuoden puolitoista vuotta työelämä koordinaattori toimineet, joiden tehtävänä on tavallaan jakaa sitä tietoa täällä meidän talon sisällä, niin että pystytään sitä valmistelua tekemään ennen kuin opiskelija lähtee täältä. Sen lisäksi, kun lakiin tuli velvoite, että myös sitä jatko-ohjausta annetaan sen valmistumisen jälkeenkin ainakin se vuosi, niin siihen me on rakennettu myös sellainen mahdollisuus, että hänellä on helpompi olla yhteydessä meihin ja pyritään sitten verkostojen kautta löytämään niitä asioita, että tämä valmistunut löytää paikkansa tässä yhteiskunnassa.

Musiikkia

Kati Savela-Vilmari:

Näissäkin uudistuksessa, mistä nyt on puhuttu, on huomioitu sekä toisen asteen tutkinnon suorittajat että korkeakoulutukseen osallistuvat ja sinne ehkä haluavat. Sitten on jo työelämässä olevat ja ehkä alan vaihtajat ja tulevaisuuden työelämä tarpeet eli kyllä sitä kehittämistä tehdään. Kokonaisuus voi olla vaikea ehkä hahmottaa ainakin nopeasti, jos ei ole näissä ollut mukana, mutta sen takia juuri on ihan hyvä seurata niitä mahdollisimman tarkkaan ja miettiä, että miten niihin pääsee vaikuttamaan. **Oliko vielä tällaisia kokonaisuuksia ja ohjelmia tai muuta mistä haluat kertoa?**

Kaija Ray:

Ehkä vähän erityyppinen on se työ, mitä esimerkiksi Sitrassa on paljon tehty tähän osaamisen kehittämiseen liittyen ja heillä oli muun muassa tällainen iso hanke nimeltä Osaamisen aika.

Sen loppuvaiheisiin päästiin mukaan sitä kautta, että haluttiin selvittää välityömarkkinoiden näkökulmasta osaamisen kehittymistä, koska sieltä sitä paljon on löydettävissä ja saatavissa ja kolikon käänttöpuolena on se, että onko meillä varaa jättää nämä toimitukset sinne ulkopuolelle ja että ikään kuin heillä ei olisi niin suurta roolia tässä osaamisen kehittämisessä.

Tässä päästiin tekemään yhteistyötä muun muassa sellaisella tavalla, että SOSTEn kautta päästiin tähän Sitran ohjelmaan mukaan ja oltiin pohtimassa näitä taloudellisia vaikutuksia ja sen jälkeen asiantuntija haastatteluissa olevasta aineistosta tehtiin vielä toinen julkaisu. Se ilmestyi SOSTEn julkaisusarjassa ja Vatesinkin asiantuntijat oli haastateltavina, että mitä nimenomaan osaamisen kehittäminen välityömarkkinoilla tarkoittaa. Mitä se tuottaa ja mitä sillä on annettavaa tähän koko kentälle? Tämä on varmaan niin kun semmoinen, mitä jatkossakin kannattaa nostaa esille, että miten se saadaan näkyväksi ja nostettua sitten siihen laajempaan keskustelu.

Kati Savela-Vilmari:

Kerrataan vielä lyhyesti, jos ei ole kaikille tuttua. **Välityömarkkinat, mitä se tarkoittaa?**

Kaija Ray:

Ehkä se semmoinen tavallisin ja yleisin määritelmä on se, että se on joukko toiminto ja palveluja, työtä, jota tehdään palvelujen ja avoimien työmarkkinoiden välissä. Se on eräänlaista tuettua työllistymistä, mitä tehdään pääasiassa kolmannen sektorin toimijoiden parissa.

Kati Savela-Vilmari:

Joo kiitos.

Tässä on puhuttu monenlaisista uudistuksista ja hankkeista, ohjelmista ja olet tässä maininnutkin välillä, että millä tavalla Vates on niissä mukana tai mikä Vatesin kanta niin sanotusti on ja mihin halutaan kiinnittää huomiota. Alatko koota sitä vähän yhteen, mitä kaikkea tässä on tehty ja mitä halutaan tehdä, mihin vielä halutaan vaikuttaa ja millä tavalla.

Kaija Ray:

No ehkä se, että tämä on tosiaan niin laajasti eri koulutusasteilla tällä hetkellä tapahtuvaa kehittämistyötä. On tärkeää, että sieltä on silloin myöskin enemmän vaihtoehtoja löytyä oma paikka myös vammaisille ja osatyökykyisille. Suomesta on sanottu, että, vaikka täällä on paljon korkeakoulutettuja vammaisia, niin se osuus voisi olla vielä paljon suurempi.

Jatkuvan oppimisen tärkeys on ilman muuta sellainen. Se ehkä koetaan joskus vähän kliseisenä tai siitä on vaikea löytää sitä konkretiaa ja paljon mietitään työpaikoillakin, että no mitä se jatkuva oppiminen sitten on. Ehkä siitä voisi niin kun riisua muutaman kliseisen kerroksen päältä pois ja miettiä käytännön läheisemmin, että mitä se voi olla.

Koska esimerkiksi vammaisten ja osatyökykyisten kohdalla puhutaan niin paljon siitä, että missä kaikissa paikoissa sitä osaamista voi kerryttää. Jos on hankalaa jotenkin sanoittaa sitä omaa osaamistaan, niin tämä tavallaan antaa sille väylän, että kun se keran jatkuvasti kertyy ja sitä tulee lisää, vähitellen ja ehkä yllättävissäkin paikoissa, niin se tavallaan helpottaa silloin sen osaamisen kehittämisen ymmärrystä.

Mutta sitten tietysti pitkään tällä toimialalla on puhuttu siitä, että kyvyt käyttöön, osaaminen esiin niitten rajoitteiden sijaan. Sitähän me on pyritty vaikuttamaan jo vuosikausia. Ja ehkä sitten just näin, mitä tulee näihin aliedustettuihin ryhmiin, niin että osaamista ei niputettaisi kohtuuttomasti, vaan siinäkin tuotaisiin se yksilöllisyys esille.

Paljon on puhuttu viime vuosina myös pienistä osaamiskokonaisuuksista, että se kyllä täytyy todeta, että tämmöinen niin kun opintojen suorittaminen on tänä päivänä huomattavasti joustavampaa kuin mitä vielä kymmenisen vuotta sitten. Tutkintoja on pilkottu pienempiin osiin. On luotu todella paljon käytäntöjä sille, että miten se osaaminen tunnustetaan ja sen jälkeen tunnustetaan osaksi tätä meidän virallista tutkintojärjestelmäämme ja se on kyllä helpottanut vammaisten ja osatyökykyisten asemaa tosi paljon.

Ja sitten ehkä, jos ajattelee vielä viimeisenä tiivistyksenä, niin niin palaamme taas sinne tulevaisuuteen. Eli mitkä ovat sellaisia mahdollisesti uusia toimialoja, uusia tehtäviä, joihin vammaiset ja osatyökykyiset on parhaita mahdollisia työntekijöitä eikä liikaa mietitä sitä, että mitä toimialoja, ehkä mahdollisesti työmarkkinoilta on poistumassa tai tehtäviä, joihin perinteisesti on totuttu ajattelemaan, että vammaiset ja osatyökykyiset paljon koulututtuu. Näitä on useita toimialoja: kiertotalous, logistiikka ynnä muuta, että tässä on oikeastaan vain, sanoisiko jopa, että mielikuviutus rajana, että mitä vaihtoehtoja siellä voi jatkossa olla tulossa.

Kunhan vaan osataan pitää mieli avoimena ja monin eri tavoin ohjata henkilöitä eteenpäin ja sitä kautta sitten löytää se itselle sopiva työ itselle sopivassa paikassa ja se ollaan siellä tavalla tehtynä, että se hyödyttää kaikkia osapuolia.

Kati Savela-Vilmari:

Vatesin korkeakoulu harjoittelija Emma Turunen pyysi vielä Vilma Bergiltä vinkkejä, miten työnantajien kannattaisi suhtautua nuoriin työntekijöihin.

Emma Turunen:

Onko sinulla joku vinkki, minkä haluaisit antaa työnantajille nuorten palkkaamista varten tai mitä pitäisi huomioida, kun tulee uusi nuori työntekijä?

Vilma Berg:

Niin kun ne on nuoria ja niin niille pitää antaa aikaa, että ne oppii ne talon tavat ja että niitä pitää ohjeistaa vähän enemmän. Ei ne ole ollut siellä työmaailmassa sitä kahtakymmentä vuotta. Ei ne tiedä sitä, että miten siellä toimitaan.

Kati Savela-Vilmari:

Voidaan varmaan olla yhtä mieltä siitä, että todella paljon tapahtuu tällä hetkellä. Ei yhdellä kentällä vaan monilla kentillä, jotka liittyvät koulutukseen, opiskelumahdollisuuksiin, työelämän saavutettavuuteen ja niin poispäin.

Eli varmaan ihan myönteisellä mielellä katsotaan ja odottavin mielin mitä tapahtuu ja seurataan edelleen ja tiedotetaan.

Kaija, mitä haluaisit todeta vielä näistä uudistuksista ja niiden merkityksestä Vates-säätiön kohderyhmille?

Kaija Ray:

Nyt on oikeastaan erittäin hyvä tilaisuus hakea se hyöty näistä uudistuksista ja nimenomaan siltä kannalta, että mitä mahdollisuuksia nämä tuo sille, että työelämä kehitty entistä yhdenvertaisemmaksi, entistä moninaisemmaksi ja jokainen löytää sieltä itselleen sopivan paikan. Se on varmaan se meidän kaikkien yhteinen tavoite.

Kati Savela-Vilmari:

Kiitos vielä haastatteluista Vates-säätiön Kaija Ray ja Emma Turunen sekä Ammattipisto Luovin Jari Keisu ja Ammattipisto Liven opiskelija Vilma Berg.

Musiikkia